

בית משפט השלום בנתניה

ת"א 19-12-32896 גולן נ' בירן

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופטת מרי יפעתי

נעמה גולן

תובעת

נגד

עופר בירן

נתבע

פסק דין

1

2

תביעה כספית, על סך של 144,316 ₪, שעניינה לשון הרע כנגד התובעת.

3

4

רקע וטענות הצדדים

5

1. התובעת תושבת היישוב תל מונד, נשואה למר רוני גולן, מי שנבחר בבחירות המוניציפאליות

7

שהתקיימו באוקטובר 2013 לכהן כראש מועצת תל מונד. התובעת עבדה מזה מספר שנים כמנהלת

8

תיקי לקוחות בחברת אקסלנס.

9

2. הנתבע, אף הוא תושב תל מונד במועדים הרלבנטיים, הצטרף לרוני גולן להקמת תנועת "התקווה"

11

ביישוב, מתוך מטרה להקים הנהגה שלטונית מוניציפאלית ולהחליף את ההנהגה הקיימת.

12

3. הנתבע יחד עם אנשים נוספים פעל בין השנים 2010-2013 במסגרת תנועת "התקווה" למען היבחרו

14

של רוני גולן לראש מועצת תל מונד.

15

4. במהלך שנת 2014 ביצע מבקר המדינה בקרה על התנהלות הכספית של סיעת "התקווה" בתקופת

17

הבחירות. בדו"ח מבקר המדינה מיום 30.9.2014 קבע המבקר, בין היתר, כי סיעת "התקווה" ניהלה

18

את חשבונותיה שלא על פי הנחיות מבקר המדינה (נספח 4 לכתב ההגנה). קביעת המבקר בוצעה על

19

בסיס ממצאים שהתגלו, לרבות ביחס להוצאות שדווחו על ידי הסיעה כהוצאות בחירות אך אינן

20

כאלה. נקבע כי מעיון בחשבונות שהוגשו מדובר על חשבונות לרכישת מוצרים שנועדו לשימוש

21

פרטי ולא נהוג להגישם ככיבוד לפעילים במערכת בחירות, וכן מוצרי היגיינה אישית וחומרי ניקוי

22

שרכישתם אינה קשורה לבחירות, בהעדר מטה בחירות (נספח 3 לכתב ההגנה).

23

בית משפט השלום בנתניה

ת"א 19-12-32896-12 גולן נ' בירן

תיק חיצוני:

5. לטענת הנתבע, כאשר פורסמו חלקים מדו"ח הביקורת של מבקר המדינה הוא נדהם לגלות כי רוני גולן, שהנתבע פעל לצידו ולמענו במשך שנים, ואשתו התובעת מעלו בכספי סיעת "התקווה", כספים שחלקם נתרמו על ידי הפעילים לרבות הנתבע באופן אישי, והשתמשו בהם לצרכים ביתיים ואישיים.
6. עוד טוען הנתבע כי התברר לו ולפעילים נוספים בתנועה כי רוני גולן הציג מצגים שקריים במשך שנים לגבי השכלתו וכישוריו. עקב אכזבתם, הפסיקו הפעילים, וביניהם הנתבע, לתמוך ברוני גולן, ואף פנו להגיש תלונות במשטרה כנגדו, ומכתבי דרישה להשבת כספי הפעילים.
7. **ביום 9.11.2014** שלח הנתבע הודעת מייל לתיבת הדואר האלקטרוני של מוקד שירות הלקוחות במוצרי גמל והשתלמות של חברת אקסלנס, מקום עבודתה של התובעת (להלן "**הודעת המייל**"). בכותרת הודעת המייל רשם הנתבע: "**גב' נעמה גולן העובדת אצלכם כמנהלת תיקים**". וזו לשונה של ההודעה: "**שלום רב, אנא העבירו את הכתבות המצורפות, ש"גיבורים" הוא רוני גולן ראש מועצת תל מונד, אך הנאמר שם על נעמה גולן העובדת אצלכם, מטיל ספק ביכולתה לעבוד בתפקיד הרגיש של מנהלת תיקי לקוחות. אנא העבירו פנייה זאת, בדיקת הנהלת החברה**".
- להודעת המייל צירף התובע קישור לשתי כתבות; האחת פורסמה באתר אינטרנט של *img* והשניה באתר אינטרנט של *news1*. הנתבע חתם את הודעת המייל בשמו המלא ובציון כתובתו ומספר הטלפון שלו (להלן: "**הפרסום**").
8. טוענת התובעת כי הנתבע בפרסום מלעז ומשמיץ אותה בניסיון ברור לפגוע בה ובמקום עבודתה, תוך הפנייה לשתי כתבות אשר פורסמו על בעלה רוני גולן. הנתבע אף לא הסתפק בכך וביקש להעביר את ההודעה לידי הנהלת החברה במטרה לפגוע בה ולבזות אותה בפני מעסיקיה ועמיתיה לעבודה. לטענתה, הודעת המייל הגיעה ליעדה, התגלגלה גם לידיה, וגרמה לה בין היתר עוגמת נפש כבדה, פגיעה בשמה הטוב ובמוניטין הטוב שיש לה במקום עבודתה. מוסיפה וטוענת התובעת כי הפרסום כנגדה הוא חלק ממסע הסתה והשמצה שיזם הנתבע כנגדה כחלק ממסע הסתה גדול יותר, בו לקח הנתבע חלק מרכזי, שנועד לפגוע בבעלה. פעילותו של הנתבע, יחד עם פעילים נוספים, הביאה בסופו של דבר להדחתו של בעלה מתפקיד ראש המועצה.
9. מנגד, טוען הנתבע כי התובעת החזיקה בתפקיד רשמי וציבורי במערכת הבחירות כנציגת סיעה חדשה "הבקיאה בכספים". התובעת ובעלה מעלו בכספי סיעת "התקווה" והשתמשו בהם לצרכים ביתיים ואישיים.
10. עוד טוען הנתבע כי שלח את הודעת המייל למקום עבודתה של התובעת וביקש להעביר את פנייתו לבדיקת הנהלת החברה. לטענתו, פעולתו זו נעשתה מתוך תחושה קשה ואכזבה שחש נוכח מעשיה החמורים והפסולים של התובעת, ביחד עם בעלה, כפי שהשתקפו בדו"ח מבקר המדינה ונוכח תחושת חובה מוסרית, ערכית ואזרחית ליידע את מנהליה של התובעת בדברים החמורים הללו.

בית משפט השלום בנתניה

ת"א 19-12-32896 גולן נ' בירן

תיק חיצוני:

1 הנתבע סבר, לטענתו, כי הגורמים הממונים על התובעת, בתפקידה כמנהלת תיקי לקוחות, צריכים
2 להיות מיודעים בנוגע למעשים המיוחסים לתובעת כמשתקף בדו"ח מבקר המדינה.
3 הנתבע לא יזם את הכתבות, אליהן הפנה בהודעת המייל, ולא התראיין להן. הנתבע הפנה את
4 הנהלת החברה בה עובדת התובעת למידע שפורסם בשתי הכתבות, תוך שהוא מותיר לממונים על
5 התובעת בחברה את שיקול הדעת מה לעשות עם הפניה ועם המידע שפורסם בהן.
6 הודעת המייל לא גרמה לכל פגיעה בתובעת שכן תוכןן של הכתבות שצורפו היה כבר ידוע ומפורסם
7 לציבור, ואף פורסם במסמכים רשמיים של משרד מבקר המדינה. הדבר שולל כל עילה של התובעת
8 כלפי הנתבע.

9

10 11. שני בעלי הדין הגישו תצהירי עדות ראשית. בדיון הראיות העידו שני התובעת והנתבע. הצדדים
11 סיכמו טענותיהם בכתב.

12 12. יצוין כי התובעת היתה מיוצגת בתחילת ההליך על ידי עורך דין אך בהמשך בחרה לייצג את עצמה.

13 13. עוד יצוין כי נעשו מצד בית המשפט ניסיונות רבים להביא את הצדדים להסכמות, ואולם, הדבר לא
14 צלח. משכך, הגיעה עת ההכרעה.

15

16

דיון והכרעה

17

18 14. לאחר שעיינתי בכתבי הטענות על נספחיהם ובסיכומים שהוגשו, ולאחר ששמעתי העדויות בפני,
19 הגעתי לכלל מסקנה כי הפרסום הינו בגדר "לשון הרע" כהגדרתו בחוק איסור לשון הרע התשכ"ה
20 – 1965 (להלן: "החוק") וכי לא עומדות לנתבע ההגנות להן הוא טוען. עם זאת, בנסיבות העניין יש
21 מקום לפסוק פיצוי לתובעת ברף הנמוך. להלן נימוקיי.

22

23

האם מדובר בפרסום "לשון הרע"

24 15. בהתאם לסעיף 1 לחוק לשון הרע היא דבר שפרסומו עלול -

25 (1) להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או ללעג מצדם;

26 (2) לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחסים לו;

27 (3) לפגוע באדם במשרתו, אם משרה ציבורית ואם משרה אחרת, בעסקו, במשלח ידו או במקצועו;

28 (4) לבזות אדם בשל גזעו, מוצאו, דתו, מקום מגוריו, גילו, מינו, נטייתו המינית או מוגבלותו;

29 בפסיקה נקבע, כי בחינת השאלה האם ביטוי עולה כדי לשון הרע תעשה בארבעה שלבים. הראשון,

30 הוא בחינת הביטוי והמשמעות העולה ממנו באופן אובייקטיבי בהתאם לנסיבות חיצוניות וללשון

31 הדברים; השני, בחינה האם מדובר בביטוי המטיל חבות בגינו; בשלב השלישי, יש לבחון האם

בית משפט השלום בנתניה

ת"א 19-12-32896 גולן נ' בירן

תיק חיצוני:

- 1 עומדת למפרסם אחת מן ההגנות המופיעות בחוק איסור לשון הרע והרביעי הוא דיון בשאלת
2 הפיצויים (ע"א 4534/02 רשת שוקן בע"מ נ' הרציקוביץ, (פורסם בנבו)).
- 3 16. בחינת הפרסום בענייננו מעלה כי מדובר ב"לשון הרע" כהגדרתה בחוק. בהודעת המייל, ששוגרה על
4 ידי הנתבע לתיבת המייל של שירות הלקוחות במקום עבודתה של התובעת, מפנה הנתבע לשתי
5 הכתבות שפורסמו, שכותרתן "ראש מועצת תל מונד חוגג על כסף ציבורי" ו- "ראש המועצה דיווח
6 על הוצאות פרטיות כעל הוצאות בחירות", ומוסיף אמירה משל עצמו לפיה הנאמר באותן כתבות
7 על התובעת "מטיל ספק ביכולתה לעבוד בתפקיד הרגיש של מנהלת תיקי לקוחות".
8
- 9 17. עיון באותן כתבות מעלה כי הן עוסקות בעיקר בטענות המועלות על ידי פעילים שהיו חלק מהקמפיין
10 של סיעת התקווה ורוני גולן בבחירות המוניציפאליות, ולאחר שגילו, לטענתם, כי הולכו שולל על
11 ידו פעלו להדחתו. אמנם, הכתבות אף עוסקות בממצאי דו"ח חקירה של מבקר המדינה לפיהם
12 סיעת התקווה ניהלה את חשבונותיה שלא על פי הנחיות מבקר המדינה, לרבות הוצאות שהוציא
13 רוני גולן לטובת שימושו האישי והביתי תוך שדווח עליהן כהוצאות הקשורות למערכת הבחירות
14 ושהושתו על הקופה הציבורית.
15
- 16 18. עיקר הביקורת העולה בכתבות, הן מצד הפעילים והן בממצאי דו"ח מבקר המדינה שצוטטו
17 בכתבות, מופנית כלפי רוני גולן. שמה של התובעת בכתבה מוזכר אך על ידי הפעילים המצוטטים
18 בכתבה, ואין בממצאי דו"ח מבקר המדינה התייחסות כלשהי לתובעת.
19
- 20 בכתבות צוטטו דברי פעילים שטענו כי התובעת מונתה על ידי בעלה בעת הקמת הסיעה לגורם
21 "הבקי בכספים", למרות שלא נמנתה עם פעילי הסיעה או מנהליה ואף נמנעה מלהשתתף באופן
22 פעיל בקמפיין הבחירות, וכי "רוני גולן ונעמה ראו בקמפיין הבחירות הזדמנות לעשות שימוש בכספי
23 פעילים ובכספי הציבור שהועברו מהמדינה כמקור תקציבי לכלכלת ביתם".
24
- 25 19. ברי כי יש בהאשמות המיוחסות לתובעת בכתבות וכן באמירות שהוסיף הנתבע לפרסום, כמי
26 שפעלה יחד עם בעלה לגזול כספי ציבור לצורך שימושם האישי, כדי לייחס לתובעת התנהגות
27 מושחתת. דברים אלו מהווים "לשון הרע" כלפי התובעת.
28
- 29 20. כאמור, הנתבע אינו מי שכתב את אותן כתבות ואף לטענתו לא היה שותף להן ולא התראיין לאותן
30 כתבות, אלא ביצע "שיתוף" של הכתבות תוך הוספת אמירה משלו.
31
- 32 21. בפסיקת בית המשפט העליון ברע"א 1239/19 שאול נ' חברת ניידלי תקשורת בע"מ (פורסם בנבו),
33 נקבע כי "פעולת השיתוף" עולה כדי פרסום כמובנו בחוק איסור לשון הרע.

בית משפט השלום בנתניה

ת"א 32896-12-19 גולן נ' בירן

תיק חיצוני:

- 1
2 בפסק הדין בעניין ניידלי נקבע כי "פעולת השיתוף יוצרת מעין "עותק" של הפרסום העוולתי אשר
3 יוצג לחבריו או עוקביו של המשתף ברשת החברתית. מדובר אפוא בפעולה של חזרה על פרסום
4 מסוים החושפת אותו למשתמשים נוספים – בדרך כלל, מי שמצוי ברשימת החברים או העוקבים
5 של המשתף, שאולי לא נחשפו לפרסום המקורי. באופן כללי ניתן לומר כי פעולה של שיתוף עשויה
6 להקנות לפרסום מסוים תפוצה נרחבת ותהודה רבה (ובכך לתרום להפיכתו ל"ויראלי"), מעבר
7 למה שהיה מקבל לולא שותף. כך למשל ייתכן כי מפרסם של פוסט מסוים שיש בו משום לשון
8 הרע אינו בעל חברים או עוקבים רבים, וכך הפרסום המקורי אינו צפוי להיחשף בתפוצה רחבה,
9 אולם כאשר משתמש אחר בעל עוקבים רבים משתף אותו הוא מגדיל את תפוצתו בהרבה באופן
10 שמעצים את הפגיעה בשם הטוב של הנפגע, או לכל הפחות פוגע באותה מידה".
11
12 22. בענייננו, פעולת שיתוף הכתבות שביצע הנתבע לא הקנתה לפרסום, בהכרח, תפוצה נרחבת יותר
13 מעבר למה שהיה מקבל הפרסום לולא שותף, שכן פרסום הכתבות נעשה באינטרנט בתפוצה ארצית.
14 עם זאת, שיתוף הכתבות על ידי הנתבע ישירות לחברה בה מועסקת התובעת הינו בעל פוטנציאל
15 פגיעה גבוה יותר, שכן מדובר בפרסום ממוקד ויש להניח כי מי שנחשף בדרך זו לפרסום מכיר את
16 התובעת ואף יכול כי כלל לא נחשף לפרסום המקורי. במקרה זה, יכול ופרסום הכתבות בתקשורת
17 היה בעל תפוצה רחבה אף דווקא הפרסום בדרך של שיתופו עם עובדי ומנהלי החברה בה מועסקת
18 התובעת הינו בעל תהודה רבה יותר, ויש בו כדי להעצים, דווקא, את הפגיעה בתובעת. ודוק, העובדה
19 כי אין מדובר בפרסום "מקורי" אלא חזרה על דברים שפורסמו קודם לכן, יכולה לבוא בחשבון
20 במסגרת הפיצוי.
21
22 23. כאמור, הנתבע אף הוסיף אמירה משלו ולפיה האמור באותן כתבות ביחס לתובעת אף מטיל ספק
23 ביכולתה של התובעת לעבוד בתפקיד רגיש של מנהלת תיקי לקוחות. הנתבע אף מבקש בפרסום
24 להעביר את פנייתו לבדיקת הנהלת החברה. הנתבע, אם כן, אינו מסתפק בשיתוף הכתבות אלא
25 מלווה אותן עם אמירה לפיה האמור בכתבות, קרי "גזילת כספי ציבור" על ידי התובעת ובעלה מטיל
26 ספק ביכולתה לנהל כספים של לקוחות החברה.
27
28 24. אמת המידה שלפיה יקבע אם תוכנו של פרסום הוא פוגע היא אובייקטיבית. לא הבנתו של קורא
29 פלוני את תוכן הדברים היא הקובעת, אף לא כוונתו הסובייקטיבית של המפרסם או הכותב; על-
30 מנת לקבוע אם מבחינה אובייקטיבית תוכנו של פרסום טומן בחובו פגיעה מהסוג שנדון בסעיף 1
31 לחוק איסור לשון הרע, תינתן לו המשמעות המקובלת בציבור בהתאם להבנתו של הקורא הסביר.
32

בית משפט השלום בנתניה

ת"א 32896-12-19 גולן נ' בירן

תיק חיצוני:

25. משכך, אין משמעות לכוונת הנתבע בעת ביצוע הפרסום ולטענתו כי לא התכוון להשפיל את התובעת או לבזותה, אלא רק להביא את הדברים החמורים שנכתבו אודותיה בכתבות, שהתבססו על ממצאי מבקר המדינה, לידיעת מנהליה לאור תפקידה הרגיש בניהול תיקי לקוחות.

בחינה אובייקטיבית של הפרסום, המעלה סימני שאלה אודות מידת התאמתה של התובעת לתפקידה תוך הפנייה לכתבות המייחסות לה גזילת כספי ציבור, מעלה כי תוכנו של הפרסום אכן טומן בחובו פגיעה בהתאם לסעיף 1 לחוק, שכן יש בפרסום כדי לבזות את התובעת בשל מעשים או התנהגות המיוחסים לה, או לפגוע במשרתה ובמשלח ידה.

26. יש לזכור כי התובעת, בניגוד לבעלה, אף אינה בגדר נבחר ציבור או נושאת בתפקיד ציבורי. אמנם, לא נעלם מעיניי הטענה כי התובעת רשומה כאחת מבעלי התפקידים בסיעה, ואולם, אף בהתאם לטענות אותם פעילים בכתבה הרי שלא נטלה חלק פעיל בפעילות הסיעה.

27. לאור האמור, אני קובעת כי יש בפרסום משום לשון הרע כלפי התובעת.

הגנות מפני פרסום לשון הרע

28. איני סבורה כי עלה בידי הנתבע להוכיח קיומן של הגנות בהתאם לחוק.

הגנת פרסום מותר

29. בכתב הגנתו טען הנתבע כי הפרסום הינו בגדר "פרסום מותר", בהתאם להוראת סעיף 13(4) לחוק, שכן מדובר בסיקור של פרסום שנעשה על ידי מבקר המדינה בתוקף תפקידו או פרסום כאמור מטעמו, כמו כן, טען לתחולת ההגנה בהתאם לסעיף 13(10) לחוק, בהיותו תמצית נכונה והוגנת ממסמך הפתוח על פי חיקוק לעיון כל דורש, הוא דו"ח או פרסום מבקר המדינה, ובהתאם לסעיף 13(11) לחוק שכן מדובר בפרסום נכון והוגן, מלא, חלקי או תמציתי של מה שפורסם קודם לכן בנסיבות האמור בסעיפים 13(4) ו-10 לחוק.

30. איני סבורה כי הגנות אלו חלות בענייננו.

ראשית, הטענה לתחולתן של הגנות אלו נטענה בכתב ההגנה ואולם, לא בא זכרה בסיכומי הנתבע. לגוף העניין, עיון בדו"ח ביקורת מבקר המדינה שצורף לראיות, וכפי שאף צוטט בכתבות, כלל אינו עוסק בתובעת אלא בסיעת התקווה. גם אם מדובר בהוצאות שהוציא רוני גולן, בעלה של התובעת, אין קביעה כלשהי בדו"ח לגבי התובעת. כאמור, הטענות בכתבה המופנות לתובעת הובאו כציטוט

בית משפט השלום בנתניה

ת"א 32896-12-19 גולן נ' בירן

תיק חיצוני:

1 מפי פעילים בסיעה ולא מתוך דו"ח מבקר המדינה. משכך, אין מדובר בסיקור של פרסום שנעשה
2 על ידי מבקר המדינה, או תמצית נכונה והוגנת מאותו הדו"ח.

3 31. אין לקבל הטענה ביחס לתחולת ההגנה המנויה בסעיף 13(9) לחוק, קרי פרסום שהיה חייב המפרסם
4 לעשות על פי דין או הוראה של רשות מוסמכת. לא נטען בכתב ההגנה לתחולתה של הגנה זו אלא
5 רק בסיכומי הנתבע. מעבר לכך, לא נטען וממילא אף לא הוכח מכח איזה דין, או הוראת רשות
6 מוסמכת, היה חייב הנתבע לפרסם את אותו פרסום.
7

הגנת אמת בפרסום

8

9
10 32. סעיף 14 לחוק קובע כדלקמן: " **במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון הרע תהא זאת הגנה טובה**
11 **שהדבר שפורסם היה אמת והיה בפרסום ענין ציבורי; הגנה זו לא תישלל בשל כך בלבד שלא**
12 **הוכחה אמיתותו של פרט לוואי שאין בו פגיעה של ממש**".
13

14 33. על המבקש לחסות בצלה של ההגנה המנויה בסעיף 14 לחוק להוכיח שניים; שהדבר שפורסם היה
15 אמת ושהיה בפרסום ענין ציבורי. נטל השכנוע בכל הקשור לקיומה של הגנה רלוונטית רובץ לפתחו
16 של הנתבע אשר מבקש לחסות בצלה.

17 על אמיתות הפרסום להיות נכונה לעת הפרסום ולתשתית העובדתית שהייתה ידועה אותו מועד,
18 ונדרש כי הוא יבטא אמת מהותית, גם אם בפרט לוואי שלו מתקיים פער בין תוכנו לבין המציאות
19 לאשורה על כל פרטיה (ע"א 751/10 פלוני נ' ד"ר דיין-אורבך (פורסם בנבו)).
20

21 שאלת אמיתות הפרסום היא שאלה עובדתית, המוכרעת על-פי מבחן אובייקטיבי, ולא תחול על
22 פרסום שגוי אף אם הכותב פעל בתום לב ומתוך אמונה באמיתות הפרסום, ואף אם טעותו היתה
23 סבירה (ראה ע"א 723/74 - הוצאת עתון "הארץ" בע"מ נ' חברת החשמל לישראל (פורסם בנבו)).
24

25 34. הנתבע לא הרים הנטל להוכיח כי אמיתות הפרסום היתה נכונה לעת הפרסום ולתשתית העובדתית
26 שהיתה ידועה באותה העת. כך, הנתבע לא הוכיח כי באותה העת בה בוצע הפרסום היתה תשתית
27 עובדתית לטענה לפיה התובעת עשתה יד אחת עם בעלה כדי לגזול כספי ציבור.
28

29 הנתבע ידע, או היה עליו לדעת, כי דו"ח ביקורת מבקר המדינה כלל לא עוסק בתובעת, וכי אף
30 מרבית האמור בכתבות מתייחס לבעלה רוני גולן ולא לתובעת, וכי ייחוס גזילת כספי הציבור
31 לתובעת עצמה צוטטה בכתבות מפי פעילים בלבד. אמנם, הנתבע ציין בהודעת המייל כי "גיבור"
32 הכתבות הוא רוני גולן, אך עם זאת הוסיף כי האמור בכתבות מתייחס לגם לתובעת ומטיל ספק
33 ביכולתה לעבוד באותו תפקיד רגיש.

בית משפט השלום בנתניה

ת"א 32896-12-19 גולן נ' בירן

תיק חיצוני:

1 אין בידי לקבל טענת הנתבע כי מאחר והתובעת או מי מטעמה לא הגיבו באופן נחרץ לכתבות
2 שפורסמו והתובעת אף לא הגישה תביעות משפטיות בגינן, מעידים כי הדברים הכתובים בהן הם
3 אמת לאמיתה.
4 אין באי הגשת תביעה משפטית כנגד המפרסם המקורי כדי להעיד כי הדברים שפורסמו הם אמת.
5 מעבר לכך, יצוין כי הכתבות פורסמו ביום 7.11.2014 והנתבע העביר את הכתבות למקום עבודתה
6 של התובעת באמצעות הודעת המייל כבר ביום 9.11.2014, קרי יומיים לאר פרסומן.
7

הגנת תום הלב

8
9
10 35. על-מנת שתקום הגנה מפני פרסום לשון הרע נדרש כי הנתבע עשה את הפרסום בתום-לב ובהתקיים
11 אחת הנסיבות הנוספות המפורטות בהגנות הספציפיות המנויות בסעיף 15 לחוק. הנטל להראות כי
12 הפרסום נעשה בתום לב ובאחת הנסיבות המנויות בסעיף 15 מוטל לפתחו של הנתבע.
13

14 36. לטענת הנתבע, פרסום הידיעה נעשה בתום לב, וקמה לו הגנה מכוח סעיפים 15 (2), 15 (3) ו- 15 (4).

15
16 37. גם לו אניח כי הפרסום נעשה בתום לב, איני סבורה כי מתקיימות הנסיבות בהגנות הספציפיות להן
17 טוען הנתבע.

18
19 38. סעיף 15 (2) לחוק קובע כדלקמן: "היחסים שבינו לבין האדם שאליו הופנה הפרסום הטילו עליו
20 חובה חוקית, מוסרית או חברתית לעשות אותו פרסום".
21

22 39. טוען הנתבע כי היחסים בינו לבין התובעת ובעלה והיחסים שבין הנתבע לבין הציבור הטילו עליו
23 חובה מוסרית וציבורית לעשות את אותו פרסום.
24

25 אלא, שהנתבע לא הוכיח כל חובה מכח החוק שהיתה מוטלת עליו ומכוחה הוא פעל. כמו כן, לא
26 שוכנעתי כי מתוקף היחסים שבין הנתבע לבין ה"אדם אליו הופנה הפרסום", קרי מנהליה של
27 התובעת במקום עבודתה, הטילו עליו חובה מוסרית או חברתית לעשיית הפרסום. יצוין כי לטענת
28 הנתבע הוא הפנה את הפרסום לחברה בה מועסקת התובעת על מנת שמעסיקה יוכלו לבחון האם
29 יש ביכולתה להמשיך בתפקידה הרגיש. אלא, שהנתבע לא שלח את ההודעה ישירות ובאופן ממוקד
30 למנהלי החברה אלא לתיבת שירות הלקוחות של החברה, הפתוחה לעיני חברה לעבודה של
31 התובעת ואף לכפופים לה.
32

33 40. סעיף 15 (3) לחוק קובע כדלקמן: "הפרסום נעשה לשם הגנה על ענין אישי כשר של הנאשם או
34 הנתבע, של האדם שאליו הופנה הפרסום או של מי שאותו אדם מעונין בו ענין אישי כשר";

בית משפט השלום בנתניה

ת"א 19-12-32896 גולן נ' בירן

תיק חיצוני:

- 1
2 41. לטענת הנתבע, הועלו חשדות כי התובעת מעלה בכספים, חלקם כספים שנתרמו על ידי הנתבע באופן
3 אישי. כמו כן, הנתבע היה פעיל בולט בתנועת "התקווה" שחרטה על דגלה כערך עליון את טוהר
4 המידות ומלחמה בשחיתות ציבורית. משבחרה התובעת לפעול בדרכים לא תקינות בהתנהלותה
5 הציבורית, הנתבע היה חייב לעדכן את הנוגעים בדבר.
6
7 42. על מנת לחסות בצילה של ההגנה על הנתבע להוכיח כי היה עניין אישי כשר, אשר הגנתו הצדיקה
8 את הפרסום, כי תוכן הפרסום נועד להגן על אותו עניין, וכי הפרסום הופנה רק לאנשים מסוימים
9 שזהותם מתחייבת מהוראות הסעיף.
10 בענייננו, לא הוכח עניין אישי של הנתבע שלשם עניינו "הכשר" נעשה הפרסום. העובדה כי הנתבע
11 תרם סכום כסף לקמפיין הבחירות של הסיעה, אינה הופכת את הפרסום, המופנה למקום עבודתה
12 של התובעת, כהגנה "על עניין אישי כשר".
13 43. סעיף 15 (4) לחוק קובע כדלקמן: "הפרסום היה הבעת דעה על התנהגות הנפגע בתפקיד שיפוטי,
14 רשמי או ציבורי, בשירות ציבורי או בקשר לענין ציבורי, או על אפיו, עברו, מעשיו או דעותיו של
15 הנפגע במידה שהם נתגלו באותה התנהגות".
16
17 44. טוען הנתבע כי הוא האמין בזמנו, ומאמין גם כיום, כי המעשה שעשה הינו מוצדק ונכון וכי אף
18 עומדת לו הגנת הבעת הדעה בהתאם לסעיף 15(4) לחוק.
19
20 45. כבר נפסק כי "המבקש לחסות בצלה של הגנת הבעת הדעה חייב להפריד הפרדה ברורה בין תיאור
21 עובדות ובין הבעת הדעה על יסוד אותן עובדות..." (ע"א 9406/96 קאקיש נ' ביארס (פורסם בנבו)).
22
23 46. גם אם אקבל הטענה לפיה האמור בפרסום המתייחס להטלת הספק ביכולתה של התובעת לעבוד
24 בעבודה רגישה של ניהול תיקי לקוחות, הינו בגדר הבעת דעה, הרי שעל הנתבע היה להפריד הפרדה
25 ברורה בפרסום בין תיאור העובדות לבין הבעת הדעה על יסוד אותן עובדות. אבחנה כזו לא נעשתה.
26 מעבר לכך, הבעת הדעה אמורה להיות על "יסוד אותן עובדות" ואולם, אין בכתבות שצורפו, אליהן
27 מפנה הנתבע בפרסום, קביעת ממצא עובדתי ביחס לתובעת בדו"ח מבקר המדינה, אלא לכל היותר
28 "הבעת דעה" של פעילים אחרים בסיעה המייחסים לתובעת ולבעלה גזילת כספי ציבור.
29 מעבר לכך, "הקורא הסביר" אינו מנתח כל אמירה ואמירה בפרסום, יש להתייחס לפרסום כמכלול.
30 הרושם הכללי העולה מהפרסום, הכתבות בקישור (לרבות כותרתן) יחד עם אמירות הנתבע
31 בפרסום, הוא כי התובעת הינה חלק פעיל בשחיתות הציבורית.
32 47. לאור כל האמור לעיל, אני קובעת כי הנתבע אחראי בגין פרסום לשון הרע כלפי התובעת שכן לא
33 חלות לגבי ההגנות הקבועות בחוק.

בית משפט השלום בנתניה

ת"א 32896-12-19 גולן נ' בירן

תיק חיצוני:

גובה הפיצוי

1

2 48. משנמצא כי הנתבע אחראי בגין פרסום לשון הרע כלפי התובעת, יש לדון בגובה הפיצוי לו זכאית
3 התובעת בגין הנזק שנגרם לה כתוצאה מהפרסום. לצורך הערכת גובה הפיצוי בגין לשון הרע יש
4 לבדוק כיצד השפיע בפועל הפרסום על התובעת ומהו הנזק שנגרם לה בהתחשב בכל הגורמים
5 הרלוונטיים.

6 49. ברע"א 4740/00 לימור אמר נ. אורנה יוסף (פורסם בנבו), נקבע כי בבואו של בית המשפט לפסוק
7 פיצוי בגין עוולת לשון הרע, על בית המשפט לשקול את הפרמטרים הבאים:
8 "בפסיקת פיצויים בגין לשון הרע יתחשב בית-המשפט, בין היתר, בהיקף הפגיעה, במעמדו של
9 הניזוק בקהילתו, בהשפלה שסבל, בכאב ובסבל שהיו מנת חלקו ובתוצאות הצפויות מכל אלה
10 בעתיד. הבחינה היא אינדיווידואלית. אין לקבוע "תעריפים". בכל מקרה יש להתחשב בטיב
11 הפרסום, בהיקפו, באמינותו, במידת פגיעתו ובהתנהגות הצדדים. אכן, התנהגותו של הניזוק לפני
12 פרסום ולאחריו עשויה להוות אמצעי שבעזרתו ניתן לעמוד על נזקו. בדומה, התנהגותו של המזיק
13 אף היא עשויה להשפיע על שיעור הנזק והערכתו".

14 50. אין צורך שיוכח קיומו של נזק ממשי ודי בכך כי פרסום הדברים "עלול" לגרום לאחת התוצאות
15 המנויות בסעיף 1 לחוק איסור לשון הרע. אומדן הפיצוי הראוי נתון לשיקול דעתו של בית המשפט
16 לפי נסיבות העניין כאשר שיעור הפיצוי נגזר מאופי וחומרת הפגיעה. יש לתת את הדעת גם לתפוצת
17 הפרסום ולהתנהגות המפרסם. כמו כן, ככל ובית המשפט סבור כי הפרסום נעשה מתוך כוונה לפגוע,
18 רשאי הוא לפסוק כפל פיצוי.

19
20 51. בשקילת מכלול השיקולים הרלבנטיים סבורני כי בנסיבות העניין שבפני יש לפסוק לתובעת פיצוי
21 על הרף הנמוך.

22
23 52. התובעת לא הוכיחה כי נגרם לה נזק מיוחד. אין חולק כי הפרסום לא פגע בפרנסתה של התובעת
24 וכי המשיכה לעבוד עוד מספר שנים בחברה בה הועסקה. כמו כן, התובעת אף אישרה בעדותה כי
25 מנהליה לא פנו אליה בעניין. זאת ועוד, התובעת אף לא הביאה ראיות כלשהן, לרבות זימון עדים,
26 שנחשפו לפרסום. יש להתחשב גם בכך שהיקף תפוצת הפרסום היה מצומצם יחסית (בוודאי ביחס
27 לפרסום בכלי תקשורת) ובהעדר פגיעה של ממש במעמדה של התובעת בעבודתה.

28
29 בכל הנוגע למעמד התובעת ובעלה בקהילה, התובעת עצמה העידה כי היא ובעלה היו באותה העת
30 תחת "מתקפה" של כתבות "מכפישות" שפורסמו בעניינם וכן תחת התקפות של פעילי הסיעה.
31 בנסיבות אלה, אין לומר כי הפרסום של הנתבע הוא שגרם לפגיעה במעמדה של התובעת ובעלה
32 בקהילה. עם זאת, הפרסום של הנתבע מוען ישירות למעסיקה של התובעת.

בית משפט השלום בנתניה

ת"א 32896-12-19 גולן נ' בירן

תיק חיצוני:

1 53. יש אף להביא בחשבון כי התובעת פנתה לראשונה לנתבע בעניין הפרסום רק בסמוך להגשת
2 התביעה, ובחלוף כחמש שנים ממועד ביצוע הפרסום. אף השיהוי הניכר בפנייה לנתבע ובהגשת
3 התביעה יש בו כדי ללמד על עוצמת הפגיעה של התובעת מהפרסום.
4

5 54. בפסיקות הפיצויים יש להתחשב לטובת הנתבע גם בכך כי לשון הרע לא היתה אלא חזרה על מה
6 שכבר נאמר והוא נקב את המקור שעליו הסתמך, וכן כי הנתבע היה משוכנע באמיתותה של לשון
7 הרע (סעיף 19(1) ו- (2) לחוק).
8

9 55. אוסיף, כי לא שוכנעתי שהנתבע עשה את הפרסום מתוך כוונה ברורה ומובהקת לפגוע בתובעת.
10

11 56. בשים לב למכלול השיקולים כמפורט לעיל, ואמות המידה שנקבעו בפסיקה, אני מעריכה את
12 הפיצוי לתובעת בסך של 5,000 ₪.

13 57. לעניין ההוצאות, בשים לב לפער בין סכום התביעה והסכום שנפסק בפסק הדין, סבורני כי לפסוק
14 הוצאות לתובעת בסך של 1,800 ₪ בלבד.

15 הסכום ישולם בתוך 30 יום.
16

17
18 המוכירות תמציא פסק הדין לצדדים.

19
20 ניתן היום, כ' כסלו תשפ"ג, 14 דצמבר 2022, בהעדר הצדדים.
21

מרי יפעתי, שופטת

22
23

